

že moral zdravnik iz Maribora iti krivi ožolčene čistiti. Ta prigodek značuje grozno jezo nemškutarjev nad vrlimi narodnjaki, ki stojijo kot skala nepremagljivi. Živili tedaj vsi narodni volilci.

Iz Babinec. (Konjsko novačenje, — zimina, — veseli glas). V Ljutomeru je bilo 2. in 3. t. m. konjsko novačenje. Prignalo se je prvi den iz bližnjih in drugi den iz daljnih občin prav mladih in lepih živinčet. Prvi den se jih je prignalo nad 100, drugi den menje. Izbirali in kupovali so same take konje, kateri so za jahati ali jezdit, one, ki so pa za vožnjo so pustili in za take bo novačenje, kakor je bilo rečeno, v aprilu. Kupljenih je bilo 16, kateri so bili po zdajšnjem hudem času prav dobro plačani. Bog daj, da bi še se kaki kupci začeli oglašati za zrnje, vino in govedo, da bi prišel denar med kmete, ki ga potrebujejo, kakor slepec pogleda.

Ako tukajšni posestnik pogleda po polju, ga začenja srce boleti, ker zagleda, da je skoraj zimino zahman sejati; žito je na nekterih njivah v večini premenilo, da bo se morala jarina sejati.

Naj še omenim kake radosti so slišati med tukajšnjimi ljudmi, kako veselo in dobro je pri srcu vsakemu pravemu domoljubu, da so v Mariboru pri volitvi tako lepo zmagali — Slovenci. Bog daj, da bi skoraj vsak Slavjan spoznal, na kateri stranki ima več koristi.

Iz Teharja. (Požar, — šola). Na pustno nedeljo je v Lipi blizu Teharja gorelo pri Martinu Mravljaku. Vse poslopje mu je zgorelo, razun hiše; ves živež za živino in ljudi. Škode ima okoli 1000 fl. in ni bil zavarovan. Pa to ni poglavitna reč, da večkrat gori, in ogenj veliko škode napravlja, in se ljudje vendar ne dajo zavarovati, to so navadni dogodki. — Ljudje čudno sumljivo govorijo o Teharskem županu, ki neki ni pustil brizgalnice na pogorišče peljati. — V dotiki s tem opuščenjem se imenuje tudi prav nečastno tamošnji srenjski berič. Dobro in zanimivo bi bilo zvedeti resnico, ali pa neresnico tega djanja!

Celjska okolica hotela je novo šolsko poslopje tik nove mestne bolnišnice postaviti, ker je pa dotični komisijon okr. šolskega sveta ta prostor za neprimeren spoznal 3. t. m. 1. ker je preblizu bolnišnice, 2. ker je zemljišče premokro in 3. ker je preblizu vojaškega vadišča, se bo to poslopje na Bregu staviti začelo blizu kapucinskih stopnic.

Iz Brašlovca. (Javna zahvala). Zelo obzalujejo, da so bili tukaj obče ljubljani kaplan, g. Matija Koren od nas prestavljeni, ker so nam fantom vedno knjige in časopise posojevali in čitati priporočevali; kar smo tudi marljivo storili, ter so tako veliko k narodni zavesti pripomogli. Zatorej se dolžne čutimo Njim tukaj javno in prisrčno zahvalo izreči. Ker pa ni naš namen Njihovih zaslug naštevati, le samo vskliknemo Bog živi tako vrlega za občo korist vnetega gospoda!

Brašlovski fantje.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Deželni zbori povsod zborujejo. V našem štajerskem deželnem zboru imajo večino nemški liberalci, kakor je g. Seidl, Neckerman Schmitt itd. No, in o tej slišimo, da namisli deželi še večjih stroškov in naklad naložiti. Za božjo voljo, že zdaj imamo 38 % deželne naklade ali še ni zadosti? Sicer pa bode „Slov. Gosp.“ prihodnjič že vedel poročati, pri čem da smo. — Konservativni bivši poslanec grof Platz je umrl tudi večletnega poslanca in liberalca Flekh-a je smrt pobrala. Za poslanstvo v Slov. Gradu, katero je baron Rast odložil, se poganja nek Neredi. Če ga Bog bolje ne pozna, kakor „Slov. Gosp.“, potem je slaba za njega. — Državni zbor je v burnih sejah svoje zborovanje sklenol. Liberalni poslanci so vse nasvete, ker imajo večino, naglo sprejeli in sklenoli, da se stavijo drage železnice; ob pobrežju Donave, od Erbersdorfa do moravske meje, centralna železnica v Šleziji, od Kriegsdorfa do Römerstadta, od Trebiža v Pontebo, od Mürszuschlaga v Neuberg, od Sp. Draurburga v Wolfzburg, iz Botzen-a v Meran, kar vse zahteva veliko milijonov. Zato pa so tudi isti ustavoverski liberalci dovolili zlati dolg, t. j. minister sme 48 milijonov na posodo vzeti in 4 % obresti izplačevati v zlatu, srebru ali papirju, kakor mu bolje kaže. Konservativni poslanci so zastoj ugovarjali. G. Olz se je sklicaval na oktobersko diplomu, kder so svitli cesar razločno izrekli, da se ne bode noben dolg več nalagal brez vprašanja posameznih dežel, kar se pa tukaj ni zgodilo; grof Leon Thun pa je naravnost izrekel, da bode finančni minister še krivo napovedal, če bo tako naprej dolgove delal. Liberalci so se nad takimi besedami jezili, vendar dolg dovolili, posebno ker jim je minister Depretis zagotavljal, da še davke plačevalna moč ni izčrpljena! No, davkeplačitelji mu gotovo nebi verovali. — V Saleburgu imajo sedaj novo obrtniško šolo, čije ravnatelj dobivlja 3000 fl. plače, arhitekt in učitelj pa 1800 fl., ter podučuje 9 učencev. Ali to ni potrata? — Za hrvatskega ministra pri vladi ogerski v Peštu je imenovan Koloman Bedeković, v katerem tiči več Magyara nego Hrvata. — V Zagrebu je sodnija obsodila 17 tistih kmetov, ki so se bili nedavno v Vugrovcu pobiranju davkov uprli, 21 jih je pa bilo nekrivih spoznanih.

Vnanje države. Rusom se od Nemcev sedaj očita, da skušajo svoje nemške dežele vse porušiti; da pa Nemci hočejo ponemčiti slovanske dežele, to je po njihovih mislih čisto prav. Trije pruski generali so prišli na Dunaj našega ministra vojne prositi, naj jim izpove skrivost, po kateri se naši novi Uhačijevi kanoni delajo. Minister jim je pa odrekel. Da za vsemu prazni ne pridejo domu, so podmitali 3 delavce, ki so v cesarskem arsenalu pri izdelovanju Uhačijevih kanonov nameščeni; vzeli so jih seboj na Prusko. Bismark

je hotel vse železnice in telegrafe na Nemškem pokupiti in spraviti pod pruske kremlje; to pa je Bavecem, Saksom in Badencem bilo preveč in so odrekli. Laškega kralja so jegovi vojaški službeniki hudo goljufali, ker so na njegovo ime izdali veliko menjic! Ena se je glasila na 800.000 frankov in tukaj je goljufiga prišla na svetlo! Angleži pomnožujejo svoje že itak strahovito vojno brodogradnjo; letos bodo zanj izdali 112 milijonov goldinarjev. Hercegovinski vstaši so srečno prebili zimo, ponudbe turške zavrgli in pod vodstvom Ljubibratiča, Musića, Pavlovića in Sočice začeli nadaljevati boj zoper Turka.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XXVIII.

Pijemontezi so tudi tukaj pokazali svojo junaško srčnost s tem, da so kapele križevega pota pokončali, križ postavili, pobožna opravila, ki so jih verni tukaj gostokrat opravljali, popolnoma prepovedali in zatrli, sami pa so začeli na globoko kopati; iščejo nekaj, pa ne vejo kaj. Bog daj! da bi že skoro pamet našli. Enako so iz zidovja zeleno grmovje, ki je služilo ptičjim pevcem za prebivališče, izruli in s tem zidu škodo zadjali. Pij IX. so mnogo za kolisejum storili, njihovo ime je zato na marmornati plošči od zunajšne strani proti cesti z zlatimi črkami zapisano.

Gredé naprej od kolisejuma smo imeli priložnost prepričati se, kolikor hudega so Pijemontezi v Rim spravili. Po nedeljah se zdaj sme delati, kdor hoče in kar hoče. Našli smo na ulici proti Lateranu, da so delavci tla polagali in kamenje zabijali, na drugem mestu smo videli pod neko staro zapuščeno cerkvo raztrgane in omazane črevljare sedeti in obutala krpiti. Pod papeževo vladjo je bilo vsako delo po nedeljah ostro prepovedano; zdaj delajo po praznikih, denarja pa njim manjka povsod. Kar kdo v nedeljo zasluži, nič ne hasni.

Zdaj pridemo do ječe sv. Petra — S. Pietro in carcere. — Leži na podnožju kapitola. Sv. Petra in Pavla in veliko drugih vernih so sem zaprli, dokler niso bili na smrt obsojeni in jih neusmiljeni trinogi odvedli na morišče. Dve ječi ste druga nad drugo. Skozi ozko luknjo so trdosrčneži jetnika po vrvi v globočino spustili, tam je ostal, dokler ni gladu umrl, ali dokler ga niso zadavili, če ni moral čakati druge smrti, ktera se je izrekla nad njim.

Po ozkih stopnicah se pride v prvi odelek, kjer se razun altarja druga nič ne najde. Na potu v drugo, spodnjo ječo, najdemo kamen, kteremu je vtisnena podoba človečje glave. Pripoveduje se: kedar so sv. Petra v ječo vlekli, ga je trinog v zid pognal, da je ob kamen hudo z glavo tresnol in kakor bi bil kamen iz voska, so ostale zna-

menke Petrove glave vtisnene v njem. Dospevšega v globočino, kdo ve povedati kaki občutki se polastijo človeka? Globoko pod zemljo, v okrogli mokri kajhi, med temnim zidovjem iz debelih štiroglatih kamnov, se duši vsili spomin žalostnih dogodov, ki so se tukaj godile. Tu stoji kamnati steber, na kterega sta bila priklenjena sv. apostola; tam, kder je zdaj altar, se pripoveduje, da je stal sv. Pavl, ter je jetničarja Procesija in Martinijana in 47 drugih z njima vjetih tovarišev podučeval v Jezusovi veri. Vsi so se spokorili in želeli biti krščeni, pa odkod vode? Sv. Peter se k Bogu obrne in glej! na tleh se odpre izvir hladne vode, ki še se do zdaj ni vsušil. Bili so potem od sv. Petra krščeni vsi. Tu sta vzdihovala sv. apostola 9 mesecev, potem od pokristijanjenega jetničarja iz ječe izpuščena, sta odbežala, po kratkem zopet vjeta in sem zaprta, sta v zaporu ostala, dokler nista bila na smrt obsojena in umorjena. Tudi omenjena 2 jetničarja in onih 47 spreobrnencev je bilo zavoljo sv. vere mučenih; vsi so prejeli venec mučeništva. Jihova sv. trupla počivajo sedaj v baziliki sv. Petra pri Vatikanu. Nad obema ječama je zala cerkvica.

Blizo cerkve stoji dobro ohranjen obok Septima Severija in od tod do Titovega oboka ležijo razvaline malikovskih tempeljuv, in druge podrtine od starih časov. Stebri, podobe, kamenje je neredno razmetano, ki človeku na glas kliče: pod solncem nič ne obstaja. Posebnico od Titovega oboka še hočem zapisati, kakor mi je njo moj spremljevalec povedal. Skozi Titov obok še zdaj gré steza, vendar židov nobeden neče skozi njega. Še celo, ako se pelja, stopi pred obokom iz voza samo, da se ga izogne. Titov obok in ime je Judom strah in groza, ker jih vedno spominjata na razdjanje Jeruzalemskega mesta.

Nastavek prihodnjič.

Smešničar II. Nek vračnik, ki ni ravno preveč izurjen bil v svojem poslu, se je rad hvalil in bahal: „še nobeden mojih bolenikov se ni potožil čez mene“. Nek kmet mu pa odgovori: „gospod, to Vam na besedo verujem, ker dobro znam, da vsakemu boleniku brž usta zapšete z — „nabritovsko“ zemljo!“

Razne stvari.

(Milodari za hercegovinske in bosenske rodbine.)

Č. g. župnik Anton Šibal je poslal 4 fl. 50 kr., č. g. župnik Jožef Virk 7 fl., narodno dekle iz Konjice 1 fl. Prenesek 38 fl. 10 kr. skupaj 50 fl. 60 kr., odposlali smo zopet 50 fl. ostane še 60 kr.

(Pred porotnice v Celju) pridejo 13. in 14. marca Peter Topolnik zavolj umora; 15. in 16. marca Miha Gregl in pomagači zaradi tatbine; 17. marca Franc Fras zaradi tatbine; 18. marca Jakob Skrlec zavolj posilstva v nečistost; 20. marca Ferdinand Kunej in Miha Senica zaradi posilstva